

Abstrakt

Disertační práce *Galerie umění a akviziční politika v době normalizace* se zabývá problematikou tuzemského institucionálního provozu 70. a 80. let 20. století, konkrétně činností galerií zařazených do tehdejší celostátní, hierarchicky uspořádané sítě.

Průzkumem jejich akviziční činnosti zjišťuje, jaká byla skladba získaných uměleckých předmětů, v jakých aspektech se instituce lišily a čím byly tyto odlišnosti zapříčiněny. Kromě samotného akvizičního procesu v tehdejší dobové praxi zároveň na základě pramenného materiálu i orální historie nastiňuje okolnosti vzniku galerijní sítě a shrnuje její činnost v liberálnějších 60. letech. Samotnou akviziční politiku galerií sleduje od začátku r. 1970, kdy se pozvolna začínala naplňovat usnesení přelomového zasedání ÚV KSČ z dubna předešlého roku, až do konce r. 1989, teritoriálně je vymezena českým územím.

Zjištěné výsledky poukazují na zásadní rozdíly mezi jednotlivými institucemi i kraji, v jejichž rámci působily. Přináší odpovědi na otázky, jaký podíl mají mezi akvizicemi určité žánrové a námětové oblasti, jak souvisejí s kvalitou děl, do jaké míry jsou mezi jejich autory zastoupeni příslušníci jednotlivých generačních vrstev a názorových proudů a konečně zda jejich složení odpovídá oficiálně prezentované výtvarné produkci. Odhalují také proměny jak samotných institucí, tak profesí s nimi spojených. V obecné rovině přispívají k objasnění dobových mechanismů a vazeb mezi stranickými, státními a svazovými orgány na jedné straně a galeriemi na straně druhé. V neposlední řadě poskytují vodítka pro další bádání.

Klíčová slova: akvizice, galerie, galerijní síť, instituce, kulturní politika, normalizace, výtvarné umění